

γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρα / καλώντας καὶ
ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῦ — —
/ — πρὸ Μιχαήλ Κορφιάτης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν —
/ — Νικόλας Ζούλης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν —
/ — Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας —
/ — Ἀντώνης Βαπτισμένος μάρτυρας
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

149

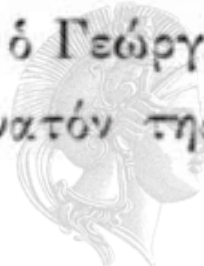
Πρόσθετο προικοσύμφωνο

φ. 88^{r-v}

/ + ἐβγαλμένο Φ. 89.

/ [Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Μαΐου 26 / εἰς τὸ
ἀρχοντικὸν τοῦ μισερ Σταμάτην / Νταρόδου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν μέρη τὸ ἐν
μέρος ὁ κύρ Σταμάτης Πονηρὸς ὁμάδιν με τὸν υἱὸν τοῦ τὸ / Δημήτρη καὶ ἀπὸ τὸ
ἄλλο μέρος ἡ κερά Σοφία γυνὴ τοῦ ποτὲ Δημήτρη Λοῖζου λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρη /
πὼς ἐκάμασιν συνοικέσιον καὶ ἐπῆρεν ὁ ἄνω εἰρημένος Δημήτριος ὁ Πονηρὸς τὴν
θυγατέραν τῆς / ἄνω εἰρημένης Σοφίας ὀνόματιν Ἀντριάννα εἰς γυναῖκα τοῦ εὐλο-
γητικὴν καθὼς διακελεύου οἱ θεῖ / οἱ καὶ ἱεροὶν νόμοι ἀπὸ τοῦ 1680 / Ὀκτωβρίου
17 / καθὼς διαλαβάνειν τὸ γράμμα ὅπου ἔχουν κα / μωμένον ὑπὸ χειρὸς τοῦ μακα-
ρίτου παπᾶ κύρ Φιλίππου Στέργη στὰ ὅποια ὅσαν τὸς ἐτάξα / σιν θέλου τώριν
πάλιν τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐπροσκάλεσαν ἐμέναν τὸν ὑπογράφοντα νοτά / ριον διὰ νὰ
τὰ ξανανουμενάρουν καὶ νὰ τὰ τυπώσουν εἰς τὴν μάννα τῆς καντζηλλαρίας μας /.
Καὶ μάλισταν ἔχουν νὰ τὸς ἐτάξουν καὶ ἄλλα παραπάνων ἀπὸ κεῖνα ὅπου τὸς ἐτά-
ξασιν εἰς τὸ / ἐκεῖνον γράμμα. Λοιπὸν ἰδοὺ ὅπου γράφομε κατὰ ὄνομα τὰ ὅσαν τὸς
ἔχουν ταμένα καὶ κεῖνα ὅπου / θέλου τὸς ἐτάξουν τώριν. Ὅθεν ἡ ἄνωθεν κερά Σοφία
τάζειν τῆς θυγατέρας τῆς καὶ τοῦ γαμπροῦν / τῆς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας / ἀρχὴν
τὸ σπίτιν ὅπου κάθεται τὴν σήμερον εἰς τὸ χωρίον στὰ Μυτριά στὶς Ἐγγαρεὺς με τὸ
μαγερεῖον τοῦ / καὶ με τὴν σίρμην τοῦ καὶ με ὅλα τοῦ τὰ δικαιώματα καθὼς εὐρί-
σκεται ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν σύνμπλι / ο τοῦ Βασίλη Γαλανάκη. Ἀκόμη καὶ τῆς
Μισοράχος τὰ χωράφια τὰ σύνμπλια τοῦ ποτὲ Νικολοῦ / Ξενάκη. Ἀκόμα καὶ τοῦ
Ματζουμᾶ τὸ χωράφιν σύνμπλιον τοῦ σινιὸρ Μαρκέτου Κορονέλλου. Ἀκόμη / καὶ

τοῦ Σταμνοῦ τὸ χωράφιν τὸ ἀποπανωθιὸ εἰς τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους μετὰ τὴν κον-
 τετζιὸν ἐτούτην / νὰ τὸ δουλεύην ὁ ἄνωθεν γαμπρὸς ὁ Δημήτρης καὶ τὴ νιτράδα ποὺ
 θέλαιν ξαπεστείλαιν ἀφέντης ὁ Θεὸς / νὰ τὴ μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσσην νὰ παίρνη πᾶσα
 εἰς τοὺς γαμπρὸς καὶ πεθερὰ τὸ ἑμισὸν τοὺς καὶ ἀποθανόν / τας τῆς ὅλον ἐδικὸν τῆς.
 Ἀκόμα καὶ τὴν ἀγελάδα ὅπου ἔχουσιν μετὰ τὸν Μανώλην τοῦ Φιλίππου καὶ αὐτὴν
 ἢ / πάρτην τῆς ἐδικῆν τῆς. Ἀκόμα νὰ ξεμπερδέψῃ καὶ μετὰ τὸ Γεώργην τὸν μπρό-
 γονόν τῆς τὴν ἀγελάδα / καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτὴν ἐδικῆν τῆς καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν
 μπορεῖ τὴν ἀγελάδα ἀπὸ τοῦ Γεώργην νὰ τοῦ δώσῃ τὸ / βοῦδιν τῆς. Ἀκόμη
 καὶ ἓνα χαρὰν μαρτρικὸν καὶ ἓνα τηγάνι καὶ μιὰ γαδάρα ποὺ ἔχειν μετὰ / τὸν κου-
 νάδιν ὡς καθὼς ἤθελε εὑρεθεῖν μετὰ τὰ σιρτά τῆς. Ἀκόμη καὶ ἓνα κρεβατοστρώσιν
 καὶ ἓ / νὰ ζευγάριν σεντόνια χῶρια καὶ ἢ φορεσιά τῆς σκολιανὴν καὶ καθημερινὴν
 καὶ μπόλιες 4 / καὶ μαντίλια πῆχες 10/. Ἀκόμη τάζει τῆς καὶ τῶριν ἓνα κομμάτιν
 χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Σίνφω / νες λεγόμενον στὸν Καλόγερον καθὼς εὑρίσκεται
 μετὰ ὅλα τοῦ τὰ δικαιώματα. Ἀκόμα δίνει τῆς καὶ / τὸ ἑμισὸν περιγάρδιν ὅπου ἔχειν
 ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μποτὲ μισὲρ Λιαπαρζαλῆ σύνμπλιο τοῦ χωραφιοῦ / τοῦ λεγομένου
 Κρινίου καὶ ἔχουν το ὅλο τὸ αὐτὸν περιγάρδιν μετὰ τὴν θυγατέρα τῆς τὴν Καλὴ
 καὶ / ἔχει καὶ ἓνα πηγάδι μέσαν καὶ μοιράζοντάς τον νὰ εἶναι τὸ ἑμισὸν ἐδικὸν τῆς
 καὶ νὰ ἔχῃ καὶ τὸ / ἑμισὸν πηγάδιν μετὰ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τῆς τὸν δῶσιν [[καὶ]]
 ἂν τύχῃ καὶ ἔρθῃ ἢ ἄλλῃ τῆς θυ / γατέρα ὅπου λείπει στὴν ξενητιά νὰ εἶναι κρα-
 τημένην ἢ ἄνωθεν Ἀντριάνα νὰ τῆς δίνῃ / ἓνα σπιτότοπον νὰ κάνη καὶ ἐκείνην ἓνα
 σπίτιν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τά / ζειν καὶ ὁ κύρ Σταμάτης τοῦ υἱοῦ
 τοῦ τοῦ Δημήτρη πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας /
 Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν του / καὶ εἰς ὄνομα / προίκας / ἀρχὴν τὰ χωράφια τῶν
 Ἀγίων Ἀποστόλων στὴν Ἐνκαρὲς νὰ τὰ / δουλεύῃ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ Δημήτρη καὶ
 νὰ παίρῃ ὁ κύρης τοῦ το τέταρτον ἀπ' ὅλην τὴν νιτράδα ἕως / τὴν ζωὴν τοῦ καὶ
 μετὰ τὸν θάνατόν τοῦ νὰ εἶναι ὅλα ἐλεύθερα ἐδικὰ τοῦ ξεχὸς τὴν ἐντρί / τία ὅπου
 παίρνουν τοῦ ποτὲ Μανωλάκη τοῦ Κριμεντζῆ τὰ παιδιά. Ἀκόμη καὶ τοῦ Μα /
 τζαμᾶ τὸ χωράφιν καὶ αὐτὸν ἐδικὸν τοῦ καὶ αὐτὸν ἐντρίτεμένον ἀπὸ τὴν κυρία τὴ
 Μητρό / πολὴ τὴν Φρανγγικὴν. Ἀκόμα καὶ δύο πρόβατα μετὰ τὸ διάφορόν τοῦ. Ἀκόμα
 καὶ ἑμισὴ / ἀγελάδα ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικὴν τοῦ, ἀκόμη καὶ δύο πιθάρια τοῦ κρα-
 σιοῦ, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ / Καμινάκιν μιὰ ἐλιά μετὰ τὰ δικαιώματά τῆς, ἀκόμα τάζει
 τοῦ καὶ ἢ θεῖαν τοῦ ἢ Σοφία / μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ἐδῶ παρὼν τὴν κοπριγιά ὅπου ἔχειν
 στὰ Μυτρίγια μετὰ τὸ σπίτι ποὺ εἶναι εἰς [.....] / κοπριά ἀκόμη ἐκεῖ σιμὰ ἄλλῃ ἑτε-
 ρην κοπριά ἑμισὴν καὶ ἢ ἄλλῃ ἑμισὴν εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ [τοῦ] / Γεώργην ἀκόμη
 καὶ εἰς τὰ Περάματα τὰ ἑμισὰν χωράφια ὅπου ἔχειν καὶ ὁ ἀδελφός τοῦ ὁ Γεώργ[ης] /
 τὰ ἄλλα ἑμισὰν, ἀκόμα καὶ ὅ,τιν ἤθελε τῆς εὑρεθεῖν μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅλα

ἐδικάν / του καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇν ἡ αὐτὴν πλέα μήτε νὰ τὰ πουλήσῃν μήτε νὰ τὰ
χαρίσῃν μήτε ἀλλέως νὰ / τὰ πράξῃν πάρεξ νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ Δημήτρη ἐδικά του
μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτῃν τὰ αὐτὰ / ποὺ τοῦ τάζειν νὰ τὰ τρώγῃν ἡ αὐτὴν Σοφία
ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅλα ἐδι / κὰν του ἐλεύθερα. Ἀκόμα
[[τὸ χωράφιν τοῦ Ματζαμᾶ]] καὶ μία κρεββαταριά τάζειν τῆς νύ / φης ἡ μάναν τῆς
μὲ τὴν ἄφεςίν τῆς. Ἀκόμα τάζει τοῦ ὁ κύρης τοῦ ὁ κύρ Σταμάτης ἓνα σπίτιν εἰς
τὴν / Μποταμία μὲ τὴν αὐλογύρισήν του ἡγου τὸ σύνμπλιο ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς τὰ
ἴδια σπίτια ὅπου / κάθεται τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς Σταμάτης. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γε-
γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέν / τοι καὶ ἀνεπαμένονιν βάζου καὶ ἀλληλογία
τῆς ἀφεντίας ἀφέντην καδὴ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρε / ἄλια πενήντα ἦτοιν (νούμερο)
50/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί / στους μάρτυρες
οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα λέγειν ἡ ἄνωθεν Σοφία / ἡ
πεθερά τοῦ προλεγομένου Δημήτρη ὅτιν στὰ ὅσαν τοῦ ἔταξεν πὼς τοῦ τὰ δίνειν
ἐλεύτερα / χωρὶς κανένα χρέος καὶ ἀπομείνειν ὁ μισὲρ Σταμάτης ὁ Νταρόδος ἄνι
λάχην χρέος νὰ / τοὺς τεφεντέρην καὶ νὰ τοὺς ξανγγουσεύην ἀπὸ πᾶσαν ἐναντίον
εἰς μαρτυρίας τῶν κά / τωθεν οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ —Σταμάτης Πύρρος βεβαιώνω ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράψ(η) ἔγραψα /
ἐγὼ Μανασῆς Κυπραῖος καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ Σοφία γυνὴ Δημήτρη Λοῖζου βεβαιώνω ὡς ἄνωθε ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Στατῆ Ταρόδου /
καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ —Γεώργης Δετζῆς μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

150

Πώληση

φ. 89r

/ Φ 90

/ [+]Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαΐου 30/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφον / τος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης
Χρυσῆνος Σουμμαρίπας υἱὸς τοῦ ποτὲ μακα / ρίτην ἀφέντην Φρατζεσκάκη καὶ κυ-
ρίας Ζαμπέτας ἀπεσταλμένος ἀπὲ τὴν σάντουλά του τὴν / [κ]κερὰ Κυριακὴν τοῦ
Ἀγγελῆν διὰ νὰ κάμη τὴν μπαροῦσαν γραφὴν καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸ /
Χριστόδουλος Σκλαβοῦνος ἀπεσταλμένος καὶ αὐτὸς ἀπὲ τὴν συνβίαν του τὴν κερὰ
Λιανὴ διὰ νὰ / κάμη τὴν μπαροῦσαν πουλησίαν. Ἦγου ἡ ἄνω λεγομένην κερὰ Λιανὴ